

Z menoj po mojem mestu

Umetnost, okusi, vonjave in fotografija - še neodkrite Benetke

Vodi vas: Ferruccio Tortato

Moja pot se pričinja v četrti Dorsoduro. Vodi me po ozkih ulicah, mostovih, vzdolž kanalov. Pohajkovanje se prične ob sončnem zahodu na Pizzale Roma. Pot me vodi do treh lesenih mostov v Ca' Bernardo. Stopam naprej do Cazuolo. Ko dospem do mostu iz litega železa mostu Ragusei, sem na poti k farni cerkvi S. Sebastiano. Če stopam hitro, lahko uživam v menjajočih se barvah kamnja, zamolkli rdeči in žvepleno rumeni barvi, vonjam calicantus, ki cveti pozimi.

Prispem do gostilne, osteria Codroma. Potrkam na vrata ladjedelnice Tramontin, ki jo leta 1542 zgradil graditelj Domenico Tramontin. Na poti srečam nekaj mačk, ki se pretegujejo medtem, ko prebivalci te četrti počivajo v svojih domovanjih in pred njimi. Pred hišami je moč občutiti vonj po ribah, ki jih pečejo v notranjosti.

Naslednje jutro se znova vrnem sem in se napotim do ladjedelnice San Trovaso. Leta 1097 je bila tam zgrajena zgradba z imenom Cadore. Pogovorim se z gospodarjem, gospodom Lorenzom, ki skrbi za gondolo. Kratek sprehod skozi ladjedelnico me privede do gostilne. Na točilniškem pultu zagledam nadvse okusne »chitte« polente ali kruha vseh vrst. Polento ali kruh postrežejo z namazom osliča ali z musetto (svinjsko meso), z namazom jegulje ali s sardinami v kisli ribji omaki. Še marsikaj drugega je moč dobiti tam skupaj s kozarcem rdečega vina iz doline reke Piave. Potem počivam v Zattere. Dan je lep in sončen, dan, ko Benečani nastavijo obraz soncu in vdihavajo slani zrak, pogledujoč na konec kanala v smeri cerkve Redentore. Potem se vkracam v čoln in se odpeljem na Giudecco in izstopim v pristanu Palanca. Grem v »sottoportego«, kjer je moč najti številne obrtne izdelke, steklopihaške in druge. Še prav posebej pa je tam najti izdelovalce različnih vrst čolnov. S pogledom zajamem obrtniške izdelke, sandale in druge, gledam razkošne taksije in gondole. Vznemirljiv je pogled na zaprto gondolo za vožnje zaljubljenecv v mesečini. To so gondole prevlečene z rdečim žametom in zavesami iz čipk v buranskem slogu. Spomnim se tudi šole argentinskega tanga imenovanega Libertango, ki so jo ustanovili leta 1987; argentinska učiteljica tanga Maria Fiorenza Taccetti, Caterina in Carlo Gagliazzo (moj učitelj

tanga) sta sodelovala pri ustanovitvi te šole. Danes se pleše tango po benečanskih trgih, poleti na Campo San Giacomo dell'Orio in pozimi v zgodovinskih stari stavbah.